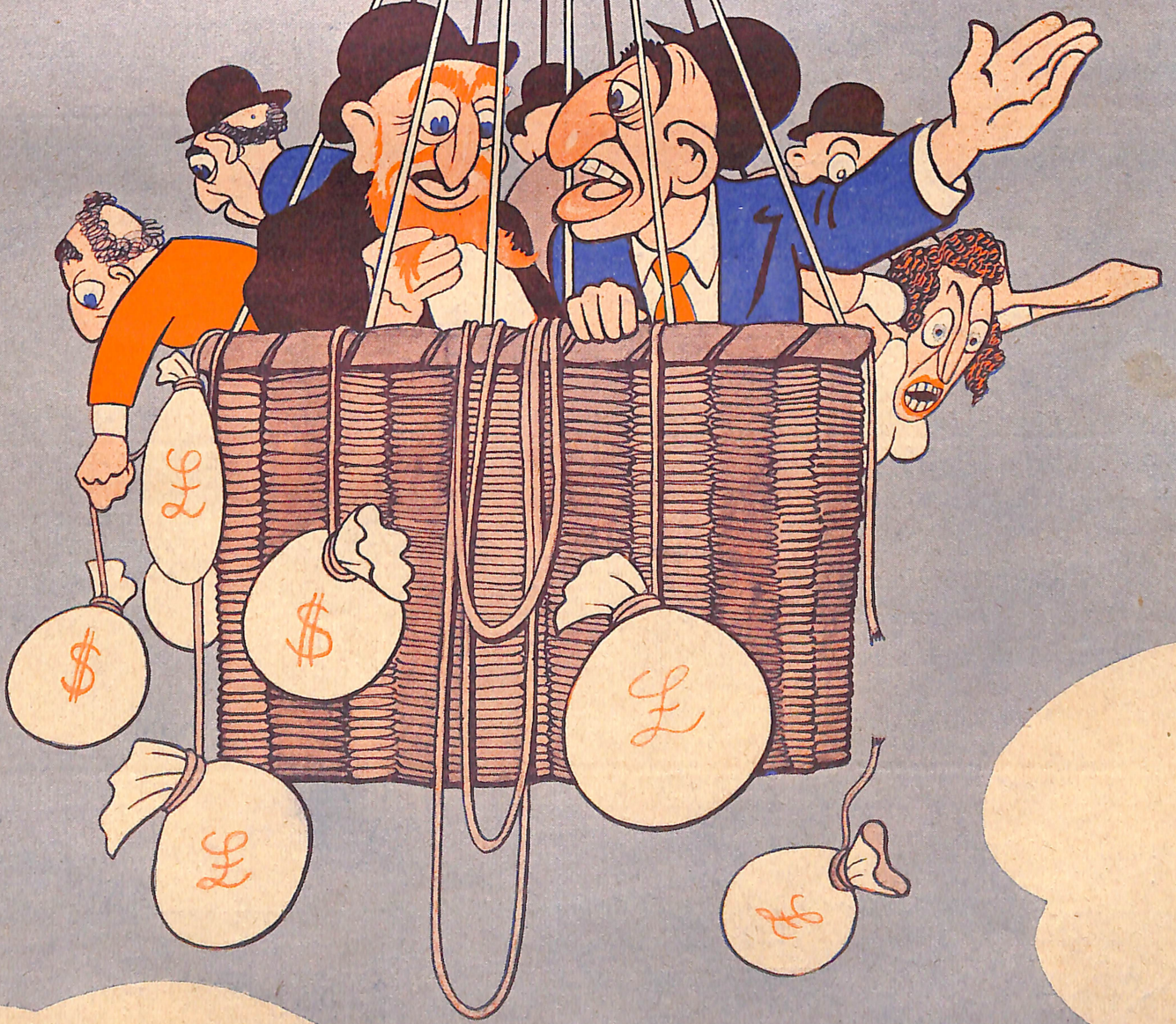

ANKARA

Gazetelerden: İngilterede de Yahudi düşmanlığı başladı..

- Salamon, aya mi yidelim, yüneşe mi ?..
- Yüneşe yidelim Mişonaçi.. Hiç ulmazsa kışın odun kûmur parasından kurtuluruz !..

Amahrad

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DIŞ MACUNU

kullanınız

PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü

Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

NEZLE, GRİP
BAŞ, DIŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren

SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalajlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

GRİPİN

Baş, Diş, Nezle, Grip Romatizma
Nevralji, kırıklık ve bütün ağrılarınızı derhal keser.
icabında günde 3 kaşe alınabilir.

REKTA

**BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHAHLAR**

NERVİN

**UYKUSUZLUK
SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK**

VIROZA

**HER TÜRLÜ YANIKLAR
KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI**

Güneş !

Güzün son ayı, çıplak tabiatı soğuk bir güneşin yaldızlarına bürüyerek geçiyor. Bu sene kış, beyaz kürklere bürünmüş, ak sakallı, pembe yüzlü bir ihtiyar gibi değil, sıska ve çıplak bir köse gibi geldi!

Her gece, gözlerimi soğuk bir Teşrin gökü içinde titriyen yıldızlara bakarak kapıyor ve her sabah sisler içinden doğan bir Mayıs güneşine karşı açıyorum...

Yazın sıhhatli sineklerine benzemiyen sıska sinek yığınları, hasta vızıltılarla odamın içinde uçuşuyorlar. Şeffaf kursaklarında bir damla kan taşımayan bu kanatlı mikroplar bize hangi derterleri getirmiyorlar ki? Verem mi?.. Tifo mu?.. Grip mi?.. Nezle mi?.. Öksürük mü?...

Çimensiz bahar, güneşsiz yaz, yağmursuz güz gibi, soğuksuz kış da tabii değildir. Bu sakat kışın zararlarını hepimiz çekiyoruz: Yoldan geçenler, ayak seslerinden değil, öksürüklerinden, aksırıklarından belli oluyorlar!

Kürsüsüne çıkmıyan muallim, masasında görünmiyen memur, dükkânını açmıyan tüccar, muhakkak ilaç şişelerile çevrilmiş bir yatak içindedir...

Senenin üç mevsiminde, altın memeli bir genç anne gibi, dünyayı sıcak ışıklarıyla besliyen güneş, galiba kışın, içi zehir dolu bir büyücü çanağı oluyor!

Yusuf Ziya Ortac

Hizmetçi idarehanesinde:

- Şöyle eli ayağı düzgün, yemekten, çamaşırdan, ütüden anlar bir hizmetçi istiyorum, var mı?..
- Bir tane vardı ama bayım, demin sizin gibi bir zata nikâhla verdik!..

Gelecek sayımızda:

Kıymetli edibimiz Peyami Safa'nın çok güzel bir yazısı

Tefrika No. 11

OPERET 3 PERDE

Yazan: FİSKE

Hazım — İmdat... Isır-
or... İmdat... Boğazıma sa-
nıloor!...

(Garsonlar salona ko-
şur. Elektrikler yanar. Otel
direktörü gelir.)

Otel direktörü — Çabuk
polise haber verin. Kimse
otelden çıkmasın.

(Vasfi Rıza ile Hazım mer-
divenden telâşla inerler.)

Vasfi Rıza — Koşun!..
Odada... İkisi de odada...
Aman Allahım, nasıl elin-
den kurtuldum! Nasıl ken-
dimi dışarı attım, bilmiyo-
rum.

Hazım — Ya beni sor-
moorsun! Köpoğlusu, ka-
ranlıkta boynuma sarılmaz.
Bağırayım der iken ağzıy-
lan ağzımı kapattı. Ha bire
ötemi berimi aroor... Hiç
bu kertede insan arkadaşını
bırakır?

Vasfi Rıza — Haydi ora-
dan... Benim seni göreceğ
halim mi vardı? Herif kolları-
rile beni bir sıktı... Aman,
aman... Hâlâ kaburga ke-
miklerim ağrıyor... Galiba
bir tanesi kırıldı.

(Bedia ile Şevkiye telâşla
merdivenden inerler.)

Bedia — Koşun.. odada...
İkisi de odada... Benimki
yorganın altına saklandı.

Şevkiye — Benimki de
orada.. yorganın altında...
İmkânı yok artık bu otelde
yatamam!

Otel direktörü — Merak
etmeyin, hepsini yakalaya-
cağız.. bir yere kaçamaz-
lar.. İşte polisler de geldi.

Polis komiseri yanında
iki polis memuru ile gelir.)

Komiser — Ne var, mese-
leyi anlatın bakayım!

Otel direktörü — Bu ba-
yanlarla bu bayların oda-
larına ikişer yabancı adam

girmiş. Karanlıkta üstlerine
atılmış. Feryatlarını duyun-
ca koştuk. Garsonlara ten-
bih ettim. Kimseyi dışarı bı-
rakmıyacak.

Komiser — Pekâlâ... Bun-
lar şimdi yukarıda mı?

Otel direktörü — Evet, yu-
karda...

Komiser — (Polislere) İlk
önce şu bayların odasına
girenleri getirin bakalım?

(Polisler yukarı çıkarlar)

Komiser — Tuhaf şey...
Şimdiye kadar burada böy-
le bir vak'a'ya hiç rasgel-
medim. Bu işin içinde bir
yanlışlık olacak ama...

Vasfi Rıza — Yanlışlık
yok, bay komiser... Herif
şöyle bir üstüme atıldı... Be-
ni bir sıktı.. az daha canımı
çıkartıyordu. Aman, aman...
Hâlâ sızlıyor...

Hazım — He.. yağnışlık
yok... Üstüme kapanıp ağ-
zıyılan tas tamam ağzımı
kapatmıştır. Bir yandan da
ötemi berimi aramaz?

Komiser — Durun baka-
lım, anlıyacağız.

(Polisler Neclâ ile Anjeli
getirir.)

Vasfi Rıza — Eyvah... Bi-
zimkiler ...

Hazım — Sus ol... İş sar-
pa saroor.

Komiser — Karanlıkta
bunların odasına siz mi gir-
diniz?

Neclâ — Evet, biz girdik!
Anjel — Biz girdik!

Vasfi Rıza — Yanlış ya-
hu... Siz değildiniz...

Hazım — He... Yağnış...

Komiser — Susun, tahki-
katı işkâl etmeyin... Onlar
girdiklerini itiraf ediyorlar.
Garsonlar da onları yuka-
rıda yakalamış... Daha öte-
si var mı? Neye girdiniz ba-
kayım?

Anjel — Bizi odalarına
çağırdılar...

Bedia — (Hazımın üstüne
yürüyerek) Seni utanmaz
seni!

Şevkiye — (Vasfi Rızanın
üstüne yürüyerek) Seni men-
debur seni!

Komiser — Gürültü etme-
yin... Niye çağırdılar?

Anjel — Şey... Bize borç-
ları vardı... Üzerlerinde para
yokmuş... Borçlarını vere-
ceklerdi... Bizi şu garson
yukarı çıkardı. İnanmazsa-
nız sorun!

Komiser — Bunları sen mi
çıkardın?

Birinci garson — Evet ,
bana emrettiler. Ben de çı-
kardım.

Bedia — Ama yanlışlıkla
bizim odamıza çıkardın de-
ğil mi?

Şevkiye — (Vasfi Rızaya)
Sana gösteririm!

Komiser — Anlaşıldı...
(Polislere) Ötekilerin odası-
na girenleri getirin!

Şevkiye — Bay komiser,
artık meseleyi uzatmasak...

Komiser — Tahkikat da-
ha bitmedi.

(Polisler merdivenden Ze-
ki ile Nihadı indirirler)

Bedia — Amanin, bizim-
kiler!

Şevkiye — Eyvah rezil
olduk!

Komiser — Karanlıkta
bunların odasına giren siz
miydiniz?

Zeki — Evet! Bizdik!
Nihat — (İçini çekerek)

Öyle!..

Bedia — Yağnış, onlar de-
ğil.. bay komiser yağnış!

Şevkiye — Onlar değil!

Komiser — Rica ederim
tahkikatı bozmayın. Onlar
girdiklerini itiraf ediyorlar.
Garsonlar da onları yakala-

mış. Daha ne? Neye girdi-
niz?

Zeki — Şey... Kendileri-
konuşacak bazı hususî işle-
rimiz vardı. Garsona, ten-
bih etmişler, odamıza gel-
sinler demişler!

Komiser — Bunları kim
yukarıya çıkardı?

Birinci garson — Ben. Ge-
lince odamıza çıkarın diye
emretmişlerdi, ben de çıkar-
dım.

Komiser — Kimleri kim-
lerin odasına çıkaracağı-
nızı söylemediler mi? Ne-
den bu yanlışlığı yaptınız?

Birinci garson — Söyle-
miştiler ama karıştırdık.
(Arkadaşına dönerek) Sa-
na bir yanlışlık yaptık ga-
libu dememiş miydin?

İkinci garson — Kabahat
bizde değil ki, bay komiser;
bunların kanları erkek, er-
kekleri kanı. Ayırmak kolay
iş değil ki.

Bedia — Affedersiniz bay
komiser, işin içinde bir yağ-
nışlık olduğu ağnaşıloor...
Davamızdan vaz geçooruz.

Komiser — (Hazımla Vas-
fi Rızaya) Siz de vaz mı ge-
çiyorsunuz?

Vasfi Rıza — Çoktan vaz
geçtik bile!

Hazım — Zatınızı her ne
kadar ırhatsız etti isek ku-
sura bakmazsınız.

Komiser — Peki, bu se-
ferlik hakkınızda başka bir
muamele yapmıyacağım.
Yirmi beşer lira vereceksi-
niz!

Hazım — Biz de verece-
ğiz?

Komiser — Dördünüz de
vereceksiniz.

Hazım — Affedersiniz, bu
yirmi beş lira hamam para-
sıdır, nedir?

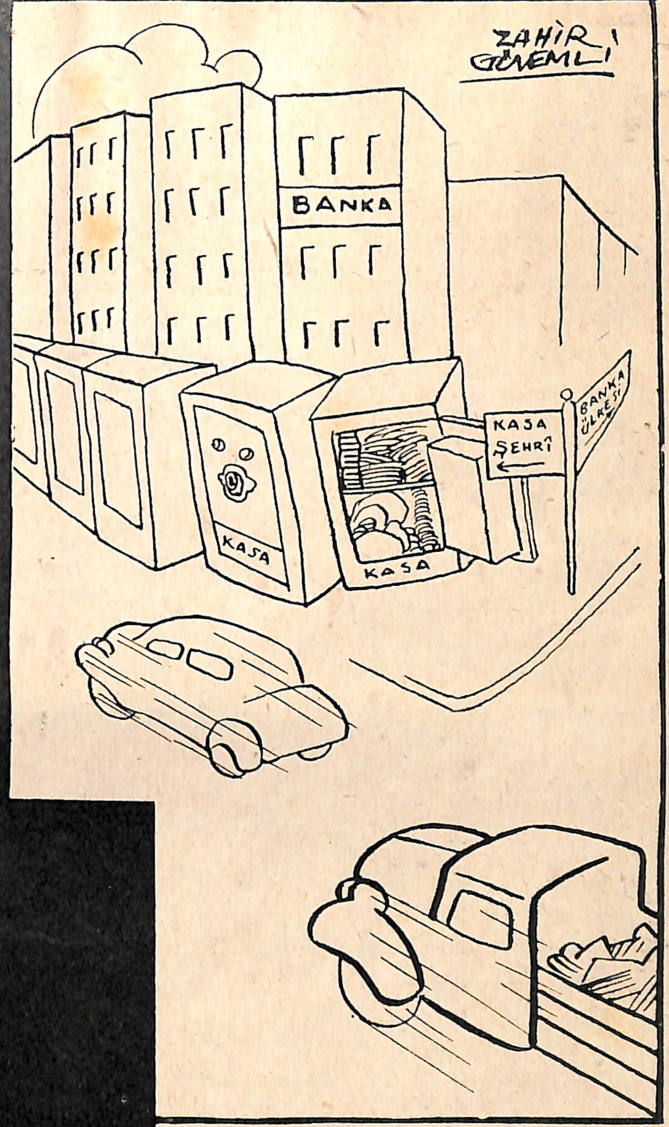
— Sonu var —

Radıyo kurmak istiyenler evvelâ beledıye bir mufassal kroki
verecekler..
— Gazetelerden —

— Hayrola yahu!.. Mahdumun mimarî vazifeleri mi?..

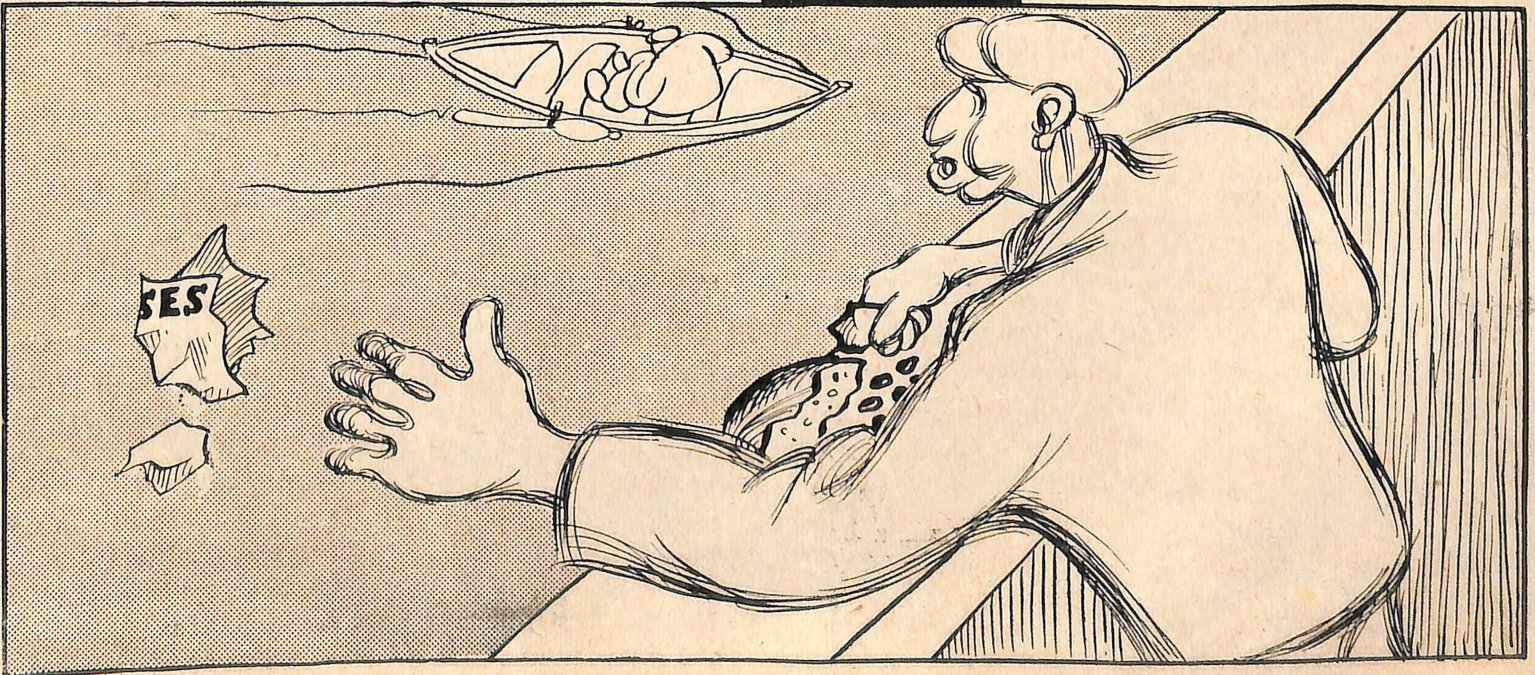
— Yok birader, radyo alacağız da... Anten kroki-si hazırlıyorum!..

Gazetelerden: Yahudilere bir yurt
aranıyor...

Arzı Mev'ud!..

Ses ismile bir haftalık san'at mecmuası çıkıyor..

Dağ dağ o güzel ses bütün etrafı gezindi,
Görmüş ve geçirmiş denizin kalbine sindi!..

SON ŞİİRLER!

Yazan : O. S. O.

Yeni çıkmaya başlayan (Ses) gazetesini gördünüz mü? Meşhur münekkidimiz Nurullah Ataç'ın yazısını okumuşsanız, siz de muhakkak benim gibi merak edip bir tane almışsınızdır. Şayet okumadıysanız ben size bir nebzecek bahsedeyim:

Tam (Kurun) gazetesi boyunda sekiz sahife. İçinde resim, şiir, makale, hikâye her şey var. Birinci sayı 5 kuruş, İkinci sayısı 10 kuruş. Üçüncü daha çıkmadığı için kaç kuruş olduğunu bilmiyorum.

Vakıa ismi Ses: Fakat siz bunu bildiğiniz sada manasına almayın. Bu sanat, edebiyat, sosyoloji kelimelelerinin baş harflerinin yanyana gelmesinden ibarettir. Böyle ultra modern bir gazeteye isim koymak için iyi bir usul. Yalnız her zaman bu kadar uygun düşer mi bilmem? Faraza, bunun yerine felsefe, edebiyat, sosyoloji olsaydı, o zaman (fes) mi diyeceklerdi? Allah esirgesin, hiç yoktan, bir irtica meselesi ortaya çıkacaktı. Yahut ta pedagoji, edebiyat, sosyoloji olsaydı, o zaman da pes! mi diyip geçecektik! Her ne ise...

Yazılarının hepsini ne benim okumama, ne de size dindetmeme imkân var. Zaten münderecatının yüzde kırkı (Fa) imzalı bir zattın. Bu (Fa), gazete isminin şifresile halledilirse Fikret Âdil olacak gibi görünür. Matbuat âlemi için pek de genç sayılmayan bu muharrir arkadaş bir yazı yazmak

hümmaya tutulmuş. Hiç durmadan ve hiç üşenmeden yazıyor, makaleden, tenkidden, tarihten, fıkradan vezni düşük, kafiyesi bozuk manzumelere kadar hepsi var. Tabii bu fiyevr geçecek ve iş hali tabiiye girecektir. Resimlerden bahsetmiyeceğim, onu ben pek anlamam, göstermeden size anlatmaya da imkân yok. Nesirleri de geçiyorum. Yalnız gazetenin ilmî tarafı hakkında bir fikir vermek için şunu söyleyim:

(Fa), Arif Dino'nun kütüphanesinde bir mecmua buluyor. İçinde şu meşhur Ebubekir Kâni'nin bir yazısı.

Bir türlü ne eseri, ne şahibini halledemiyor, nihayet Hakkı Sühanın rivayetine dayanarak Hirrenameden alınmış bu parçayı vesika diye gazeteye koyuyor. Düşünüyorum, bugün on sekizinci asrın meşhur bir muharririnin, meşhur bir yazısını bulduğumuz zaman edebiyat tarihine ait meçhul bir vesika keşfettik sanırsak, yarın 16 nci asırda yaşamış Fuzulinin Şikâyetnamesi elimize geçince bunun ne olduğunu anlamak için türkiyat mütehassıslarına baş vurmaktan başka çareimiz kalmıyacak!

Birinci sayıda Bedri Rahminin (Yaradana mektuplar) isimli bir şiiri var. Nurullah Ataç'ın inadına beğendiği bu şiirde eğer tabir caizse esrarı ilâhiye dair sualler oldu!

Sorub duruyoruz:

Niçin nufus gütüğlerinde her gün yeni bir isim

Kitaplarda yeni bir kahraman?

Sebebi meydanda değil mi acaba? Çünkü her gün yeni çocuklar doğuyor ve eserler yazılıyor? Bu şiir de onlardan biri:

Bu ne mene ıştır ki:

Yarab Niçin bu dünyaya diri gelinir,

Acep niçin cennete diri girilmez?

Acaba şair öldükten sonra dirileceğimizi ve ondan sonra cennete gireceğimizi bilmiyor mu?

İlâhi dostum, insan karar verdikten sonra hayret edecek şey mi bulamaz? Faraza diyemez mi ki:

— Niçin şu Bedri Rahmi ressamdır da tablo yapacağına, şiir yazar? Sonra da şiiri böyle vezinsiz, kafiyesiz ve içinden çıkılmaz bir tarzda yazar? Gel de sen buna cevap ver bakayım?

Asaf Hâlet Çelebinin şiirini Nurullah Ataç - galiba gene inadına - beğenmiyor, halbuki benim hoşuma gitti:

Cüneyd

Bakanlar bana

Gövdemi görürler;

Ben başka yerdeyim!

dedikten sonra:

Aç cübbeni cüneyd

diyor ve şunları söylüyor:

Cüneyd nerede?

Cüneyd ne oldu?

Bana sana olan

Ona da oldu

Kendi cübbesi altında

Cüneyd yok oldu!

İşte meşhur ispartizmacı Zati Sunguru bile hayran edecek bir hokkabazlık!

Gene aynı şairin (Kahkaha) isimli bir manzumesi var.

Billur sarayında çengi Dilâra, Bahçede bin kaplumbağa Ve inciyle donanmış fil!

Hepsi ne ise, fakat şu çengi Dilâra denilen çingene ciğin nasıl bir sarayı oluyor? Buna aklım ermedi?

Gidince açıldı kapılar, ne iç oğlanları var, ne cariyeler.

her boş odaya girişimde bir kahkaha, ve çıkışında bir kahkaha!

Şair arkadaş, danılmazsa sebebini ben söyleyim:

Cinler, periler yukandaki şiiri okumuşlar, onun için girişinde de, çıkışında da durmadan dinlenmeden katıla katıla kahkaha ile gülüyorlar!

O. S. O.

BÜYÜK HATİP

— Senin nazarında bizde en büyük hatip kimdir?

— Bizim bakkal!

— Ne münasebet?

— Bazan kapıya geliyor, ağzını açıp gözünü yumuyor, karşısında hepimizi heyecandan tir tir titretiyor!

ÇARE

N..., ahbablarından birinin karısını ziyarete gitmişti. Kadın, kocasının evde oturmadığından şikâyet etti:

— Ah, bilmiyorum! dedi. Onu evde oturtmak için ne yapayım, bilmiyorum!

N..., baklayı ağzından çıkarmış bulundu:

— Siz evde oturmayınız!

— Aziz üstat, oğlum sizden edebiyat dersi almak istiyor?

— Peki, hangi şairleri okumak, hangi devri öğrenmek istiyor?

— Şairleri okumak, devirleri öğrenmek falan istemiyor!

— Ya ne istiyor!

— Nasıl boyun bağı takayım, nasıl saç kestireyim, elimde hangi kitabı taşıyayım, hangi şiirleri beğeniyim, diye soruyor.

ALÂMETİ HAYIR!

— Galiba Mahmut'tan ayrılmışsınız..

— Vay, beni boşadığını utanmadan size söyledi mi?

— Hayır, vallahi kendisi bir şey söylemedi.. Ama, ben neşesinden anladım!

Cevdet Şükrü, iyi çocuktur, hoş çocuktur, hattâ kıymetli çocuktur da... Fakat büyük bir kusuru vardır: Rakıyı içtimiydi, tam içer.. Cebindeki son santime kadar... Ondan sonra, başlar sağdan soldan, uzak yakın aşinalardan çöplene-meye... O da tamam oldu mu, fırlar sokağa ve artık rasgele herkesten para ister..

Yine böyle bir akşam, kafayı adamakıllı tütsülemiş, dili peltekleşmiş, ayakta duramayacak hale gelmişti...

Sağa sola yalpa vurarak dışarı çıktı.. İlk adımında üstü başı düzgün bir yolcu ile karşılaştılar:

— Bayım.. Bayım...

Bay, nazik bir tebessümle yüzüne baktı:

— Buyurunuz?..

— Zazazazatı alınız de de den bi bi bi bir ricam va va var!..

— Estağfürullah...

— Be be bendenize yirmi beş kuruş lütfeder misiniz?

Kibar zat derhal cebinden bir lira çıkardı ve Cevdet Şükrünün avucuna sıkıştırdı...

— Te te te teşekkür ederim..

— Rica ederim efendim.

Meçhul yolcu yürüyecekti. Fakat Cevdet Şükrü bırakmadı:

— Ha ha hayır... Teşekkür ederim... Yalnız, bu bu bu lira ile te te tekrar gidip şerefi âlinize içeceğim. Ama, me me me me meyhaneciye yi yi yi yirmi beş kuruş bo bo bo borcum var. O o o onu yine lütfediniz!

Çimdik

Halil Nihatla bir arkadaşı Ankarada bir lokantaya gitmişlerdi. Arkadaşı, garsonun getirdiği sıska tavuğu evirip çevirdikten sonra:

— Yahu, dedi, bu tavuk deri ile kemikten ibaret..

Halil Nihat gülümsüyerek:

— Daha ne istiyorsun, dedi, tüylerini de mi getirsin?

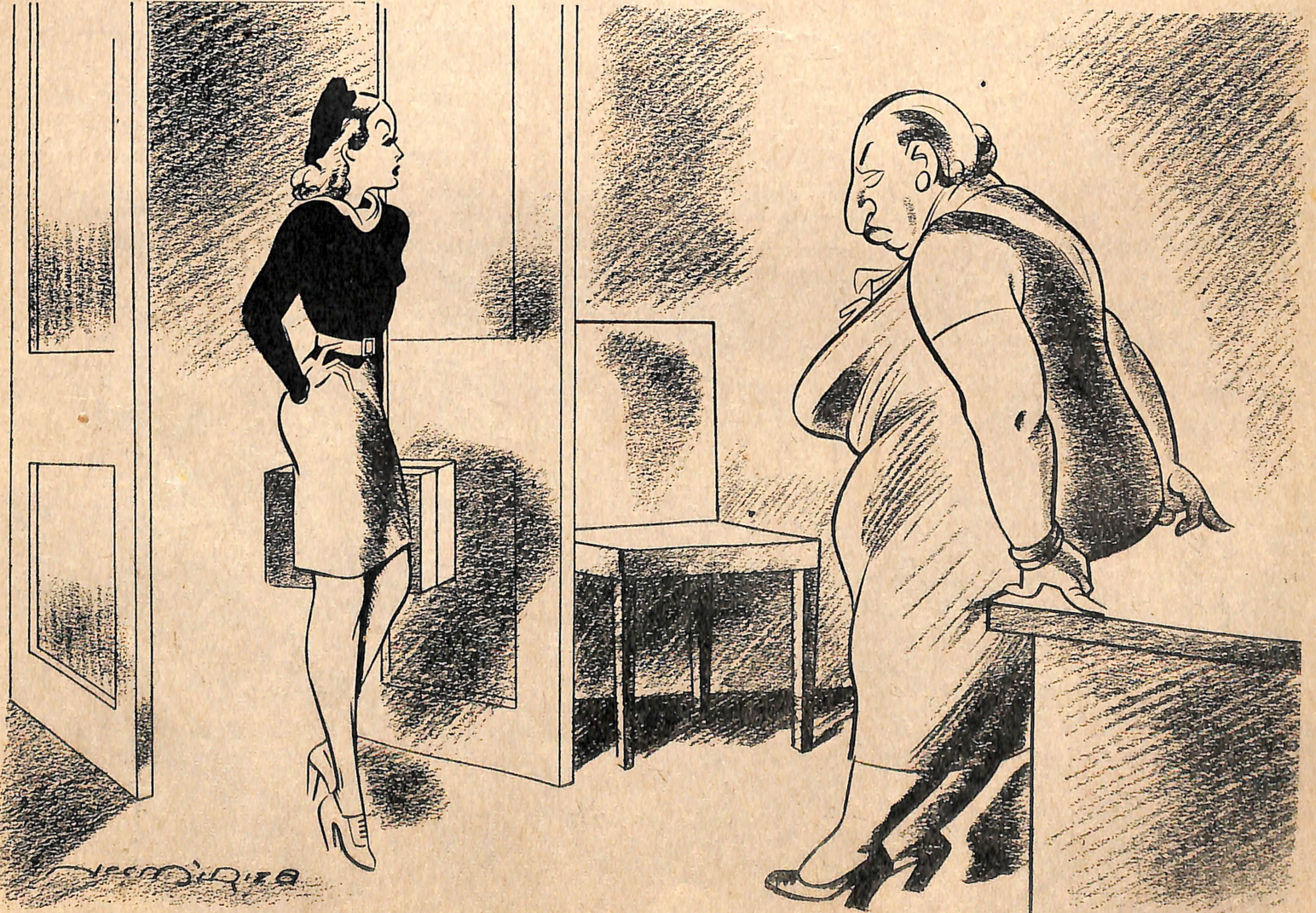

ESNEMEK

Kadın — Beni kızdırmak için mi yapıyorsun, karşıma geçip niye esniyorsun?

Erkek — Karıcığım, ağzını açma, dedin, ben de sözünü dinlemiş olmak için bir saattir susuyorum, nihayet canım sıkıldı, esnemiye başladım, bu da mı kaba-hat!

Kadın — Maşallah, iste-diğimi pek güzel yapıyor-sun, esnediğin zaman ağzını açmıyor musun?

— Kızım, ortahalli bir ailenin yemeğini pişirebilir misin?..

— Pişiririm, ama, yiyemem!..

Ördök Palazları

Yazan: AĞUSTOS BÖCEĞİ

Mühendis Bay Muhterem o gün çok hiddetliydi. Büyük bir mağazada ona sah- te bir ellilik sokuşturmüş- lardı.

Mühendis ağzını açıp gö- zünü yummuş, yenmez yu- tulmaz şeyler söylemişti.. Fakat mağaza sahibi piş- kin bir adamdı. Hiç istifini bozmamış:

— Bizim paramız bu de- ğildi bayım... Hiddet bu- yurmayın! diye mukabele etmişti.

Muhterem, bu kızarmak şanından olmyan nazik ve mütebessim çehre karşısın- da çıldırmış, elinden bir ka- za çıkacağını hissederek sokağa fırlamıştı.

— Bir insanın başka bir insanı öldürmesi bence bir muamma idi... Bunu bir türlü aklıma sığdıramıyordum... Şimdi anladım!

Diye söyleniyordu. Uzun zaman serseri gibi dolaştı. Bu acıyı bir türlü hazmede- miyeceğini anlıyordu.

Sokakta görünmez bir a- kıntı varmış gibi ayakları onu gayri ihtiyarî mağaza tarafına sürüklüyordu. Ez- kaza bu cereyana mukave- met edemezse mağazada müthiş bir kıyamet kopa- cak, cam çerçeve ne varsa inecekti.

Kapılardan birinde gözü- ne bir avukat levhası iliş- ti. İsmine bile bakmağa lü- züm görmeden içeri daldı.

Mağaza sahibi aleyhine dava açacaktı. Bu dava belki bir netice vermezdi. Fakat merasimi kanuniye ifa edilinceye kadar geç- cek zaman onun sinirlerini

teskin edecek ve feci bir rezaletin önünü alacaktı.

Muhterem yazıhaneye gi- rince bir hayret feryadını zaptedemedi. Masanın ö- nünde bir takım kanşık kâ- ğıtları düzeltmekle uğraşan avukat, onun en eski ve en aziz arkadaşı Ahmetti.

Muhterem, yedi seneden- beri Anadolu'da dolaştığı için Ahmedî görememişti. Hattâ nerede olduğunu, ne iş gördüğünü de bilmiyor- du. İki arkadaş hararetle kucaklaşıp öpüştiler.

Muhterem ona derdini an- lattı. Ahmet uzun uzun tes- kin etti:

— Merak etme... Gerçi benim ihtisasım ancak ta- lâk davaları ama... Bir ko- layını buluruz, dedi.

Mühendisin hiddeti yavaş yavaş geçiyordu. Ahmedî gördüğüne çok memnundu. Gençliklerinde ikisi de uça- nı çapkınlardandı. Bir ara- ya geldikleri zaman yap- madıkları rezalet kalmazdı. Ahmet zengin bir paşa oğ- lu idi. Parası çoktu. Bir iş tutmağa muhtaç değildi. Sade süs ve eğlence kabi- linden hukuka gider gelir- di.

Maamafih bunda galiba isabet etmişti. Her halde babasından kalan paralar suyunu çekmiş olacaktı. Böyle olmasa haşarı ve ha- fîf Ahmet böyle küçük bir avukat yazıhanesinde pi- nekler miydi?

Bu iki çapkınlık arkada- şı - iki eski silâh arkadaşı

gibi - bir zaman eski zafer- leri birbirlerine hatırlattılar. Ah o eski günler! ellerinden uçan kuş kurtulmazdı.

Muhterem dedi ki:

— Artık seni de uslanmış görüyorum. Bak ne ağır başlı bir iş adamı olmuş- sun... Bari evlendin mi?

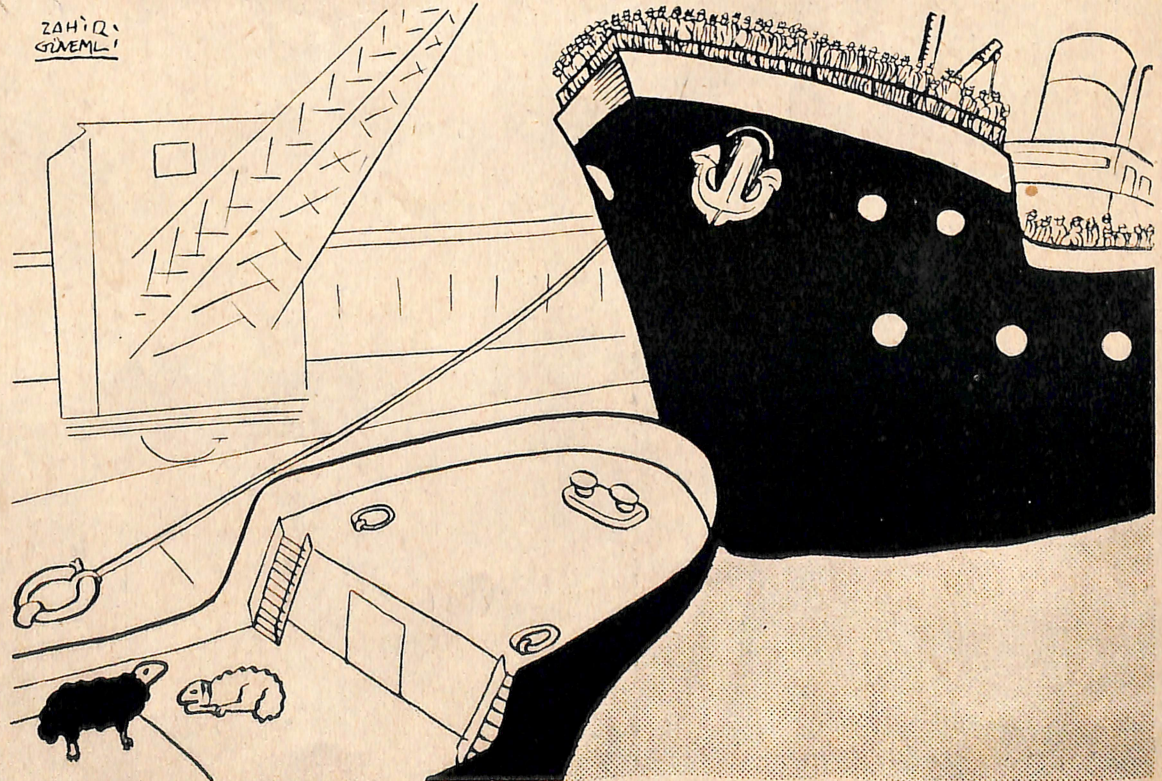
Öteki gürültülü bir kah- kaha kopardı:

— Bende adam olacak göz var mı Muhterem! Be- nim gibileri ancak teneşir temizler... Eskisinden bin beter bir adam oldum!

— Hayret!. Bu kadar iş arasında çapkınlığa nasıl vakit buluyorsun?

— Ondan başka bir işim gücüm yok ki... Bu yazıha- ne mükemmel bir tuzaktan başka bir şey değil... Eski- den genç, dinç bir kadın av- cısı idim. Koşmaktan yorul- mazdım. Şimdi az çok ihti- yarladım... Hukuk tahsili için verdiğim emek boşa gitmesin, dedim, bu yazıha- neyi açtım... Bilhassa talâk davalarıyla uğraşıyorum... İlkide bir kocalarından ay- rılmak isteyen genç ve gü- zel kadınlar geliyor... Allah bereket versin geçinip gidi- yoruz!.

Gazetelerden: Yük ve yolcu nakliyatı ayrı ayrı vapurlarla yapılacaktır..

Siyah koyun — Çok şükür yarabbi!.. İyi ki insan yaratılmamışım!..

— Kuzum, banyoyu temizletmek için ne kullanıyorsun?..
— Hepsini kullandım, nafile... Şimdi kocamı kullanıyorum!..

Mühendis Muhterem keyiflenmişti. Biraz evvel kanını zehirliyen ellilik davasını artık düşünmüyor, arkadaşının anlattığı hikâyelere kahkahalarla gülüyordu. Talâk mütehassısı avukat anlatıyordu:

— Burada Meryem Dudu isminde bir de hizmetçim var... Çomar gibi bir koca karı... Bana bu avcılıkta dehşetli faydası dokunur... Hizmeti bu kadarla da kalmaz... Buraya ara sıra alacak verecek davaları için erkek müşteriler de düşer... Adamcağızları istiskal ederim... Meryem Dudu bazan bir bahane ile odaya girer: «Beyefendi, güzel ördek pa-

lazları getirmişler... ister misin?» der, ben «evet» veya «hayır» diye Duduyu savarım... Sonra müşteriye muameleyi değiştirir, adamcağızın davasını kabul ederim.

Muhterem, hayretle gözlerini açtı:

— Bundan bir şey anlıyamadım.

Avukat izahat verdi:

— Bu «güzel ördek palazı var» sözü bir paroladır... Manası «bu zatın baştan çıkmış bir karısı var. Aman fena muamele etme, beheimahal davasını kabul et!» tir... Ben Meryem Dudunun bu husustaki tecrübe ve ih-

tisasından emin olduğum için dediğini yaparım... Bir zaman sonra dava vesilesi müekkilimin evine uğramağa başlarım ve yüzde doksan kadınla tanışıp anlaşmağa muvaffak olurum!

— Peki bu Meryem Dudu herkesi tanır mı?

— Herkesi değil tabii... Fakat tanıdığı insanlar pek çoktur... İşte böyle Muhterem... Kendi köşemizde geçinip gidiyoruz... Sen ne yapıyorsun bakalım... Sen de tabii çapkınlığı bırakmadın?

— Ben mi? Çok yanılıyorum... Ben iki senedenberi evli barklı bir insanım... Şurada sekiz on dakikalık bir

yerde güzel bir evim, temiz, vefakâr bir ailem var.. Bu senin tuttuğun yol çıkmaz bir yoldur Ahmet.. Sen de benim gibi yap...

Ahmet elini masaya vurarak itiraz etti:

— Yok yok.. Sen benim işime karışma.. anlaşmamıza imkân yok...

Avukat bu sözleri yüksek ve asabi bir sesle söylemişti. Kapı yavaşça açıldı, buruşuk ve sakallı bir kocanın başı uzandı, kısık, kalın bir ses:

— Beyefendi.. ağzına lâ-yık öyle ördek palazları getirmişler ki izin verirsiniz alalım, dedi.

Ağustosböceği

BÜYÜK İKRAMIYE

Yazan: ÇİMDİK

Sahıslar: Bay Mesut: Zevce -
Bayan Meserret: Zevce - Ba-
yan Şefika: Kaynana...

Sahne: Orta halli bir
aile salonu

Birinci Sahne

Mesut — Meserret

Eh karıcığım, nihayet biz
de muradımıza erdik..

(Önündeki paraları sayar)

Meserret

Yine bereket versin
benim sabrıma... Yok-
sa sen şimdiye kadar çok
tan vazgeçmiştin..

Mesut

(Paraları sayarak)

Bin yedi yüz on dokuz,
bin yedi yoz yirmi... Val-
lahi bana hesabı şaşırt-
caksın... Neden vazgeçiyor-
muşum kuzum?.. Şu piyan-
go çıktı çikalı, tütününden
keser, traşından keser, ha-

mamımdan keser, ne ya-
par yapar alırım... Nihayet
sabırının mükâfatını gör-
düm!

Meserret

Haydi, haydi... Geçenler-
de paran eksikti de çocu-
ğun kumbarasından sana
para düşürtüp tamamladı-
ğımı unuttun mu?.. Aman,
bu zengin adamlara mah-
sus unutkanlıklar sana hiç
yakışmıyor!

Mesut

(Saymakta devamla)

Bin yedi yüz yirmi bir...
Bin yedi yüz yirmi iki... Bin
yedi yüz yirmi üç...

Meserret

Hem öyle görmemişler gi-
bi paraları bacağının ara-
sına yığıp arsız arsız say-
ma... Biraz tok gözlü ol...

Mesut

Kusura bakma sultanım..

Ben sonradan görmeyim...
Senin gibi cedbecet zengin
değilim!.

Meserret

Bana bak Mesut.. Ecdadı-
ma dil uzatma... Vallahi fe-
na olur!

Mesut

Yahu, ben ne yaptım ki..
İnnallâhe maassabirin.. Bin
yedi yüz yirmi dört.. Bin
yedi yüz yirmi beş... O ne?..
O ne?.. Bir ayak sesi var...
Annen geliyor galiba...

(Paraların üstüne çıkıp o-
turur.)

Meserret

A... Terbiyesize bak, an-
neciğinden piyango çıktı-
ğını saklıyacak mıyız?..

Mesut

Yok, saklamıyacağız a-
ma, yani en büyük ikrami-
ye çıktığını da...

(Birden kapı açılıp Şefika
içeri girer..)

Şefika

(Bir kahkaha atar)

İlâhi Mesut.. Sakalına in-
ci dizdiren deli padişahlar
gibi sen de banknot deste-
lerinin üstüne mi çıkıp otur-
dun. İn evlâdım, in... Şöy-
le ailece baş başa verip
konuşalım.. Bu kadar para
evde tutulmaz.. Faize ver-
mek tehlikeli.. Ticarete baş-
larsan akibeti belli değil...
Ne yapacaksın bakayım?..

Meserret

Evvelâ anneciğim, kılı-
ğımızı kıyafetimizi bir düzel-
telim. İnsan içine çıkacak
halimiz yok. Sana şöyle
yumuşacık bir kürk alalım.
Ben bir astrakan alacağım.
Sonra, hani şikâyet gibi ol-
masın amma, on iki sene-
lik evliyim, parmağımdaki
nişan halkasından başka
bir şeyim yok...

Şefika

Elbet evlâdım, elbet.. Sen
takmıyacaksın da kimler
takacak?.. Al.. Bir tek taş-
lı yüzük oturt parmağına!

Mesut

Yahu durun hele... Öyle
gözünüzde büyüttüğünüz
kadar değil!..

Meserret

Haydi, haydi... Cimriliği
bırak.. Elbet takacağım. Yü-
zük de takacağım, küpe de
takacağım, iğne de takaca-
ğım...

Mesut

Tak karıcığım, tak... İster-
sen başına bir de yaldızlı
taç tak!..

Meserret

Sus, rezil... Yaldızlı taç
senin gibi miskin heriflerin
kel kafasına lâyıktır!.. Dur,
alacağın olsun!..

Şefika

Üzülme yavrum, üzülme.
Dünya malı dünyada kalır..
Ne isterse yapsın!

Mesut

Yahu, bir şey istediğimiz,
bir şey yaptığımız yok. Ya-
ni demek istiyorum ki yü-
zükten, küpeden evvel...

Meserret

Evet, yüzükten küpeden
evvel, bayımız giyinip ku-
şansın, Beyoğullarında har-
vurup harman savursun,
değil mi?.

Mesut

Kadın, deli mi oldun sen?

Meserret

Deli ben değilim, sensin.
Hem de para delisi... Ne ol-
dum delisi...

(Hiçkırarak ağlamağa baş-
lar.)

Şefika

Yavrum üzme kendini...
Hay seni üzenler üzüm ü-
züm üzölsün inşallah!...

Meserret

Ah anneciğim, ne kadar
bedbahtım... Ne kadar bed-
bahtım!..

Mesut

Ah yarabbi, şu piyango
çıkmadan evvel ne kadar
mesuttum, ne kadar mes-
uttum!...

— Perde —

Çimdik

— Ah benim uslu yavrum.. Niçin öyle demindenberi
sessiz sedasız oturuyorsun bakayım?..

— Çişimi ediyorum!..

Ev sahibi bayan — Çok sarhoş oldun Salamon.. Daha ne kadar içeceksin..

Ev sahibi bay — Bütün bu yiyip içenlerin bezim misafirlerimiz olduklarını unutunciya kadar!..

DEDİ - KODU

TAKSİ

Cumhuriyet bayramında müşterilerle şoför konuşuyor:

Müşteri — Oğlum, Aksaray'a eve gideceğim!

Şoför — Götüreyim ama taksi ile değil!

Müşteri — Neden, bu gece ayrı bir zam mı var?

Şoför — Yok!

Müşteri — Öyle ise neden götürmüyorsun?

Şoför — Taksi bozuk!

Müşteri — (Biraz düşündükten sonra) Taksi değil, senin niyetin bozuk! Haydi kaç para istiyorsan söylede bineyim!

TAKRİZ

Filorinalı Nazım, vaktile bir şarkı mecmuası neşredecekmiş. Recaî zade Ekrem merhuma gidip yalvarmış:

— Üstad, eserim hakkında bir takriz lütuf buyurunuz..

Ekrem:

— Vaktim müsait değil!

Diye itiraz etmiş... Perukân şehir ısrar edince:

— Sıhhatim müsait değil!

Demiş.. Lâkin Florinalı yine ısrarda devam edince:

— Eseriniz müsait değil!.. Deyip kurtulmuş.

AĞIR İŞİTMEK

— Vah, vah kulağından rahatsızmışsınız öylemi?

— Evet!

— Ağır mı işitiyor?

— Ağır işitiyor!

— Artıyor mu?

— Artıyor!

— Tedavi ettirsene!

— Lüzumu yok, hastalığımdan memnunum!

— Neden?

— Birader, kulaklarım ağır işitmeğe başlayalıdanberi evde biraz rahat yüzü gördüm. Ne diye bu rahatımı bozayım!

ŞECAAT ARZEDERKEN

Ramazanda bektaşinin biri nasılsa camiye giderek namaz kılmağa başlar. Yakınında bulunan kalın enseli bir hoca, bektaşinin namaz kılışına bakarak:

— Şu adamlar hakkında bin türlü lâf ederler, halbuki ne kadar usul ve erkâna riayetle namaz kılıyor.. der.

Bunu duyan bektaşi, hemen namazını bozup:

— Hazret, der, bu bir şey mi?.. Sen beni ayıkken gör.. Bu sefer sarhoşluğuma rasgeldin!.

BİR TEKLİF

Çok yaşlı bir prensesin
Genç bir jigolosu vardı!
Gözünden uzak herkesin
Ada'da yaşıyorlardı!

Prenses bu gence verdi
Koskoca bir apartıman!
Ömrü de sonuna erdi
Geçmeden pek fazla zaman!

Bir gün bu talihli gence
Dedi cana yakın bir kız:
«Bu apartmanı bence
Pek bedavadan aldınız..»

Kız bunları söylüyorken
Genç manidar gülümsedi;
«Onu size veririm ben
Ne şartla aldım..» dedi!

Çapkın

— Ayol yemek bilmiyorsun, çamaşır bilmiyorsun, ütü bilmiyorsun!..

Peki, senin marifetin nedir?..

— Çok hamaratımdır bayancığım!..

BİLMECE

Rengi beyaz bir gümüşür,
Ortasından бүkүlmüştür!
Pamuk gibi, ne yumuşak,
Kız! bana yap onu kuşak?
— Koll!

★

Hem inceyim, hem de uzun,
Gölgesiyim ruhunuzun!
Gözlerime bakma gene,
Saplanırım yüreğine?
— Kirpik!

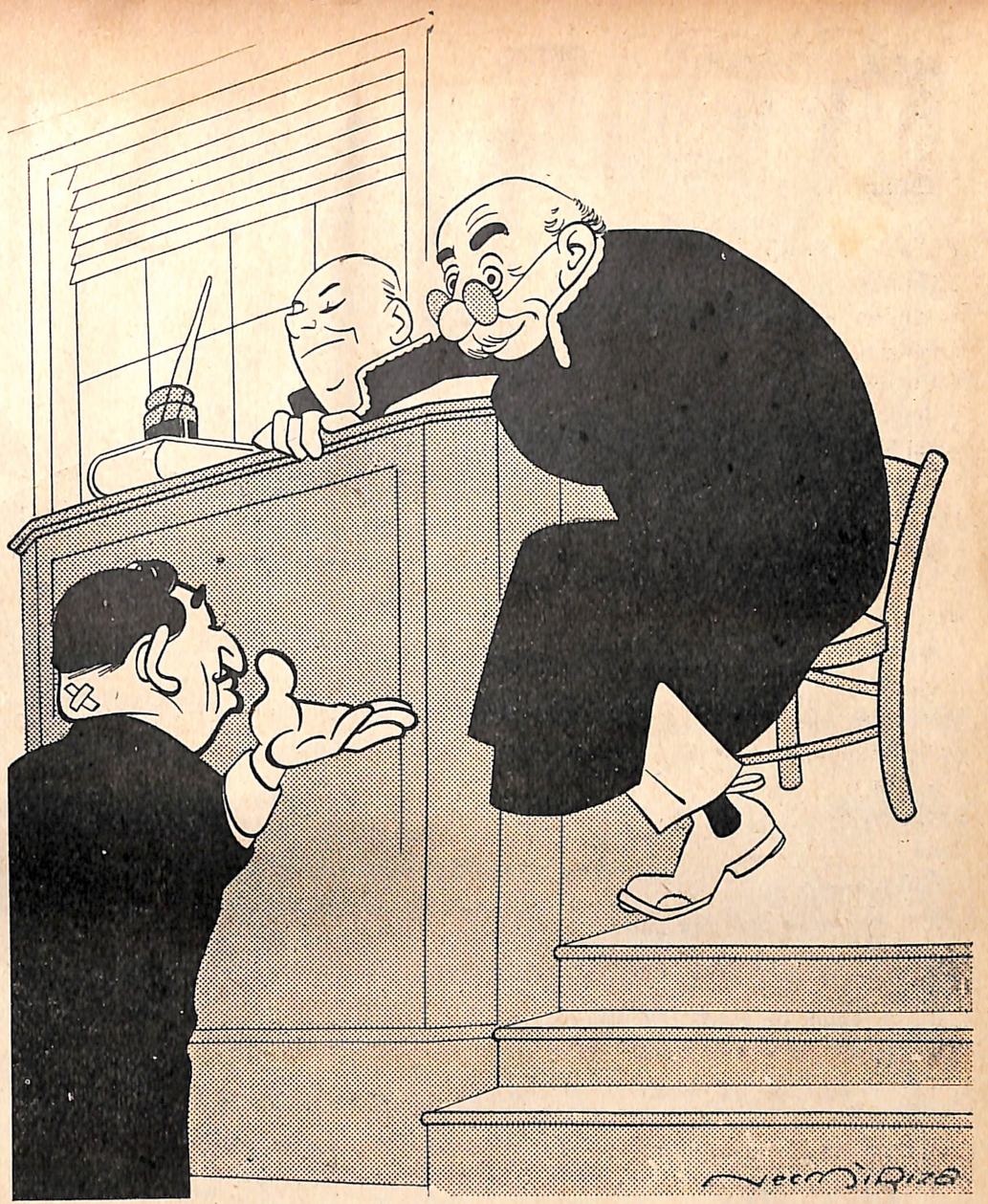
★

Orta yerim çukurlanır,
Beni gören elma sanır!
İstediğim bak ne küçük:
Kız bana ver bir öpücük?
— Yanak!

★

Şeklim benim yuvarlaktır,
Rengim belki kardan aktır!
Ne Hintteyim ne Çindeyim,
Ben göğsünün içindeyim?
—!!...

Kuş

— Müddeiumumî, beş sene hapis cezası istedi.. İlâve edecek bir şeyiniz var mı?..
— Aman bay reis, merhamet et... Beş sene yetişmez mi?.. Daha ne ilâve edeyim?..

Kulaktan Kulağa

HAKİKAT

Mahmut Yesarî, bir gece İstanbulun ücra bir mahallesinde bir ahababını ziyaret edecekti. Arkadaşlarından biri:

-- Mahmut, dedi, oraya gitmek için yangın yerinden geçeceksin... Yollar tekin değildir. Yanına bir tabanca alsan.

Mahmut, dudağını бүktü ve şu cevabı verdi:

— Neye iyi?! Üstelik onu da mı alsınlar?..

Bay Ali akşam eve döndükten sonra uşağını çağırdı:

— Hasan şu caddeye çık, orada bir sobacı var. Dükânının önünde bir gaz sobası duruyor. Demin uğradım, pazarlıkta uyuşamadık. Oraya gidersin, o gaz sobasına beş lira verirsin, herif razı olmazsa altı verirsin, gene razı olmazsa yedi lira verip sobayı alırsın...

PAZARLIK

Uşak derhal sobacıya koştu:

— Beni demin buraya gelen bay yolladı, dedi. Bu gaz sobasını beş liraya vermeğe razı olursan olursun, olmazsan altı lira vereceğim! Ona da olmazsan yedi lira verip sobayı alacağım.. Haydi çabuk, işim var, sobayı kaçta vereceksin?

Sobacı, her nedense, yedi liradan aşağı razı olmadı!.

ROMAN GİBİ

— İkinci kocanızı nasıl tanıdınız?

— Aman hiç sormayınız! Tıpkı romanlardaki gibi oldu... İlk kocamı hususî otomobili ile çiğnedi!..

TATLI RÜYA

Nişanlılar arasında:

Kız — Dün gece rüyada hep seninle uğraştım.

Oğlan — (Memnun) Ya!

Kız — Ama sen üzülme... Senin kabahatin yok... Mutlaka bir yemek dokundu!.

LEYLÂK KOKUSU

Adnan, Kenan'ı karşısında böyle suratı kıpkırmızı olmuş, alnının damarları hiddetinden şişmiş, gözleri yerinden oynamış görünce şaşaladı.

O apartmanın kapısını çalmış ve hizmetçi kızın:

— Beyefendi daha uyuyorlar efendim.

İhtarını dinlemeden kısa koridoru geçmiş ve bir bora gibi Adnan'ın odasına girmişti.

Adnan yatağında doğrulmuştu. Saçları darma dâğına, gözleri şişmiş, sesi yüküldü idi:

— Ne o, hayrola? dedi. Böyle sabah sabah nereden?

Öteki bu suale cevap vermeden onun yatağının ayak ucuna, yorganın üstüne oturdu ve hiç bir mukademe yapmadan elindeki küçük paketi ona uzattı:

— Bak buna...

Adnan eline paketi alırmaz baygın bir leylâk kokusu duydu... Ve birden bu küçük paket ellerini yakmış gibi irkildi...

— Ne o... Ne var Allah aşkına?

— Bak buna, diyorum... Aç, bak!

Açtı baktı:

— Bunu tanıyor musun?.

— Yooo!

Sözleri ağzından dökülüyordu. Uykusu açılmıştı ve rengi sararmıştı, için için:

— Mahvolduk!

Diye düşündü; çünkü o bu güzel lâvanta şişesini pek iyi tanıyordu. Nasıl tanımaz, daha evvelki gün, kendisi bunu Kenan'ın metresiyle buluşmaya giderken Beyoğlunda satın almış ve ona götürmüştü.. Bu nasıl olmuştu da Kenan'ın elinde bulunuyordu? Kenan yorganın üzerine bir yumruk savurdu:

— Kocanız tabii bir ölümle mi öldü?..
— Evet... Otomobil altında kalarak!..

— Tanımıyor musun? Hayret! Hayret! Monşer sen tanıyorsun öyle mi?. Neden benden hakikati saklıyorsun?

Adnan kasden sabırsız bir ahenk verdiği bir sesle:

— Fakat azizim, dedi, sözlerinden bir mana çıkaramıyorum, neden, hangi hakikatten bahsediyorsun?

— Aman yavrum... dedi, rol kâfi, sabrımı tüketiyorsun.. Sen evvelki akşam nerede idin?

— Ben evvelki akşam nerede miydim? Ben evvelki akşam!.. Ben evvelki akşam!.. Hatırlayamıyorum.

— Öyle ise müsaade et, ben hatırlatayım: Sen evvelki akşam Nazlı ile beraberdin!

Adnan gülmeğe gayret etti:

— Haydi canım, çıldırdın mı?... Vallahi ben onu size geldiğim gündenberi görmedim...

Kenan boğuk bir sesle:

— Sen evvelki akşam metresimle beraberdin, dedi... Mel'un, onunla sen beraberdin, biliyorum. Ve iş-

te o gece sen ona bu lâvantayı hediye ettin.

— Fakat yemin ederim, namusuma söz veririm ki...

— Namusu, şerefi, böyle büyük sözleri şimdi bırak!.. Benim metresimle beraber olduğunu ve ona bir lâvanta hediye ettiğini benden gizleyemezsin, bu uğursuz lâvantayı!..

Paketi onun elinden kapı ve şiddetle yatağının üstüne attı. Adnan yataktaki titriyordu. Acaba ne olacaktı?. Bu kıskançlık buharını ne ile neticelenecekti? Kenan'ın elinin hareketini gözetliyor ve için için «Ya-rabbi, ne olacak acaba? Sen beni muhafaza et» diyordu.

Kenan asabiyetle oda içinde geziniyordu. Birden yatağın önünde durdu.

— Bu koku, diyordu, Allahım bu koku!

Kollarını göğsünün üzerinde çaprazladı ve büyük bir hiddetle:

— Çocukluktanberi seninle arkadaşız, dedi, mektep sırasındanberi...

Adnan arkadaşının, met-

resini bu kadar sevdiğini hiç bilmiyordu!.

— Kenan...

Diye kendini müdafaa etmek istedi, fakat öteki dinlemiyor ve hiddetle devam ediyordu:

— Hâlâ... Hâlâ benim hangi kokuyu sevip hangi kokuyu sevmediğimi öğrenmedin mi?.. Bu kokuya, bu menhus leylâk kokusuna tahammülüm olmadığını bilmiyor musun?. Evvelki gecedenberi uykum kaçtı... Evvelki gecedenberi bu...

Ve karyolayı sallıyarak:

— Al bu şişeyi, dedi, bugün götür ve değiştir, yerine şıpr getir... Hem onu erkekler de kullanabilir... Bu akşamdan tezi yok, anladın mı?

Sonra bir parmağını tehditle sallıyarak:

— Ben senin eğlenmen de-ğilim, dedi, benim şerefim var. Metresime istediğin kokuları hediye etmekten seni menederim!

Ve geldiği şiddet ve hiddetle odadan çıktı, gitti.

Böcek

Şakadan Nişan

Balo akşamına kadar, Nuri, onun peşinde dolaşan, onunla fevkalâde alâkadar olan bir insandı. Fakat birdenbire o gece ne olmuştu da böyle olmuştu?

Arkadaşı Melekle daha bir hafta evvel hiç bir delikanlının meşgul olduğunu görmemişti. Fakat birdenbire böyle nişanlanınca ve nişanlısı ile baloya gelince neden herkesin nazarı dikkatini celbetmişti. Hele Nuri'nin kendini masada bırakıp onunla dansa kalkması Nazmiyenin adeta sinirlerini bozmuştu.

O gece kendisi ihtiyar bir hala gibi masada uyuklarken delikanlılar birbirleriyle rekabet edercesine Meleğin yanına geliyorlar, onu dansa davet ediyorlar ve nişanlısının gözle görülen kıskançlığından adeta zevk duyuyorlardı.

Nazmiye, Nuriyi Melekle dans eder gördükçe avaz

avaz bağırarak, ağlamak istiyordu. Ve işte o gece masada tek başına otururken bu oyun aklına geldi.

* * *

... Ve ertesi gün sabahleyin erkenden halasına gitti. Hala zadesi Muhsin daha uyuyordu. Onun odasına girdi, çılgın gibi yatağının üstüne oturdu:

— Muhsin ağabey, Muhsin ağabey uyan, bak sana kahveni getirdim!

Muhsin zahmetle açtığı gözlerle ona bakıyordu. Küçük Nazmiye ona kendi elile kahvesini verdi. Onu uyandırmaya kadar fevkalâde uğraştı.

Nihayet Muhsin yatağı içinde yorganları dizlerine kadar çekmiş oturunca, onun boynuna kollarını geçirdi:

— Ağabeyciğim, dedi. Sana bir şey söyleyeceğim, kabul et!

— Senin gibi delinin ne söyleyeceğini ne bileyim!

— Sen kabul et, çok rica ederim. Kabul et ve bana hayır deme!

— Peki, kabul ettim, hayır demem.

Yine öpmeğe başladı:

— Canım, Muhsin ağabeyciğim, kurban olsun Nazmiye sana.

— Ne var, ne kabul ettim?

— Benimle nişanlanmağı!

— Seninle nişanlanmağı mı?

Muhsin yerinden fırladı.

— Telâşın nedir, bu o kadar fena bir şey mi?

— Sen sabah sabah aklını mı oynattın?

— Yooo... Sana bir tek lifte bulunuyorum, sen benim canım, ciyerim değil misin?

— Hayır.

— Muhsin ağabey, ne olur, on beş, yirmi gün, bir ay nişanlansak!..

— Bir ay mı?

— Tabii ya... Dur sana anlatayım...

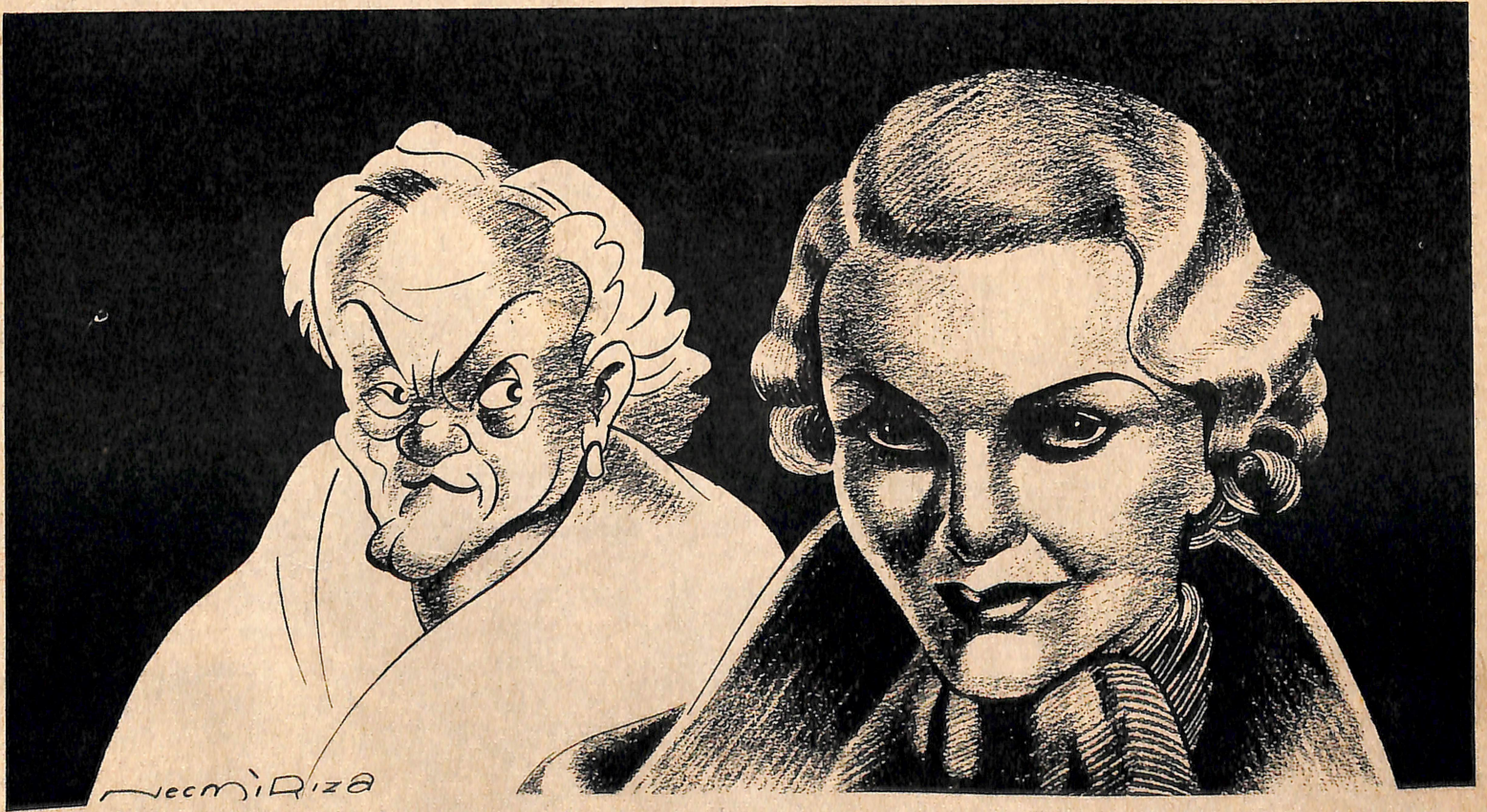
Ve anlattı. Bir ay, bir ay içinde o istediği delikanlının nazarı dikkatini celbe-decekti. Neler söyledi, neler yaptı ise yaptı, Nazmiye, Muhsin ağabeyisini kandırmıştı.

* * *

Bütün aile bu nişana hayret etti. Fakat bir taraftan da memnun oldular. Ertesi perşembe akşamı yine balo vardı. O akşam iki nişanlı baloda görüldüğü zaman Nazmiyenin tahmini yanlış çıkmadı. Bütün ahbabları tebrik etmek için etraflarını sardılar, Herkes onlarla meşgul oldu. Hele kendisiyle dans etmeğe gelenlerin ardı arası kesilmiyordu ve Nazmiye hepsinin dansını kabul etmeden evvel azamette:

— Nişanlıma sorunuz!

(Lütfen çeviriniz)

Anne — Kızım, böyle gece yarısı eve geliyorsun.. Ya karşıki komşu görürse?.. Dilinden nasıl kurtuluruz?..

Kız — A... Ne demeğe hakkı var anne?.. Oğlile beraberdim!..

Leylâ ile Mecnun

Maişet

Maskara!..

Membra suyu

Mabud ve mabude

Diyordu. Nihayet yanına Nuri de geldi. Ona da öyle yaptı. Muhsin müsaade etti. Dans ettikleri zaman Nuride tuhaf bir hal vardı. Dans ede ede bir kenara geldiler, dans durduğu zaman Nuri, ufak bir salona doğru genç kızı çekti:

— Doğru mu, dedi, artık her şey bitti mi, nişanlandınız, öyle mi?

— Tabii...

— Niçin bunu yaptınız?. Bu hareketi yaparak bazı insanları pek ziyade betbaht ettiğinizi zannetmiyorsunuz.

— Hayır, bugüne kadar Muhsinden başka kimse bana beni sevdiğini söylememişti!...

O cevap verecekti, fakat onları arayan Muhsin yanlarına geldi.

— Demindenberi sizi arıyorum, dedi, dans etmek için!

Nazmiye büyük bir muhabbetle Muhsinin yanına koştı.

İki nişanlı kol kola uzaklaşıırken Muhsin sordu:

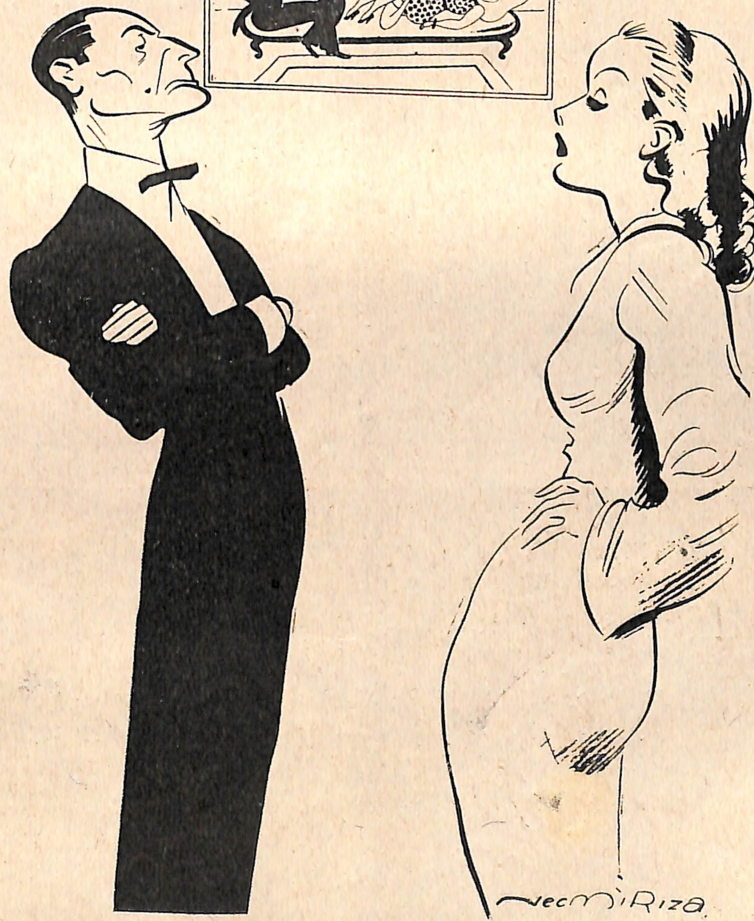
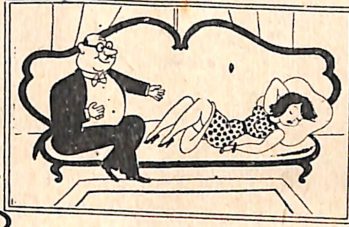
— Numara yapmak istediğin züppe bu mu?

— Evet.

— Pek soğuk şey!

Ve dansa başladılar. Nuriyi kıskandırmak için Muhsin, Nazmiyeyi kolları arasında sıkı sıkı tutuyordu. Nazmiye:

— Muhsin ağabey, fena dans etmiyorsun, diyordu. Dans durdu. O gece Nu-

— Bütün arkadaşlar karar verdik: Bu kış yeni elbise yaptırmıyacağız...

— Peki, buluştuğunuz zaman ne konuşacaksınız?.

ri genç kızı dansa davet etmeğe gelince Muhsin:

— Beraber dans edeceğiz, diye müsaade etmedi!

Sesi, hiddetlenmiş, kıskanmış bir nişanlı sesini ne güzel ifade ediyordu.

O gece bütün dansları beraber oynadılar.

İkinci üçüncü baloda Nuri bir deliye dönmüştü. Genç kızın peşini bırakmıyordu. Ve Muhsin sanki sahiden hiddetleniyormuş gibi rol yapıyordu. Bir ay geçmişti bile. Nazmiye istediğine nail oldu. Nuri, nişanlısından ayrılıp kendisiyle evlenmesini teklif etti.

Bunu büyüklere açtıkları zaman annesi ve babası ona:

— Tuu utanmaz, rezil, dediler.. Muhsine ne söyleriz!.

— Ben Muhsini kandırırm!

Diye cevap verdi. Muhsin akşam üstü geldiği zaman onu karşılayan Nazmiye bir kenara çekti ve:

— Kurtuldun ağabey dedi, artık serbestsin, Nuri ile evleniyoruz!

Bu sözü söyleyen Nazmiyenin ağzına bir tokat indirdi!

— O ne ağabey?

— Sus rezil, benim nişanlım iken utanmadan nasıl başkaları ile evleneceğini söylüyorsun!

— Ağabey!.

— Burada ağabey yok.. Evlenemezsin, benimle evleneceksin anlıyor musun.

Omuzlarını tutuyor ve canın acıyordu. Nazmiye ona hayret ve biraz da tahlil edemediği bir memnuniyetle bakıyordu:

— Çocuk musun?

— Çocuğu, mocuğu bu...

Artık başkasının namına dans etmekten, başkasının namına nişanlı olmaktan, başkasının namına sevmekten usandım.. Bundan sonra yalnız kendi namıma...

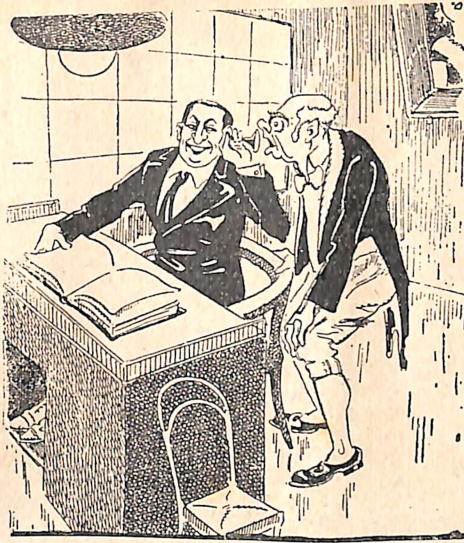
Nazmiye, omuzlarını sarısan iki kuvvetli kolun arasına ateda yığılmıştı. Tatlı bir mırıltı ile:

— Ben de!... dedi.

Karga

Yeni ressamların sergisinde:
Kısa boylu — Çok şükür, seyredecek
adamakıllı bir resim buldum!..
[Fransız karikatürü]

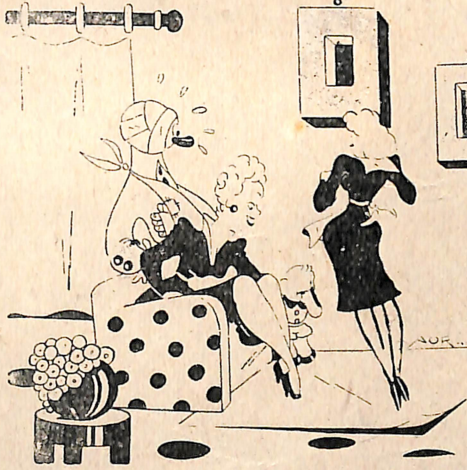
— Müjde.. Sağrıların kulağını açmak
çaresi bulunmuş..
— Teşekkür ederim.. Kaynanamın
dili tutulunca gider açtırırım!
[İtalyan karikatürü]

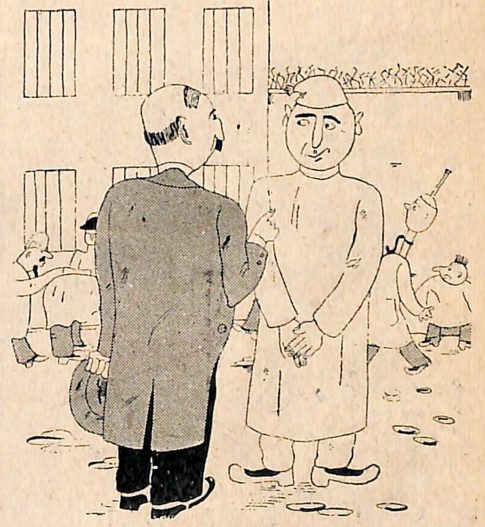
— Bir saat fabrikasında çalışıyorum..
— İnanmam!
— Vallahi..
— Göster saatleri bakayım!
[Leh karikatürü]

Köpek — Eğer beni bir daha öperse-
niz, sizi himayei hayvanat cemiyeti-
ne şikâyet ederim!..
[İtalyan karikatürü]

Anne — Bak sana ne güzel bir mü-
rebbiye aldım.. Haydi öp bakayım..
Çocuk — Yaaa.. Sonra beni de baba-
ma benzetirse?..
[Fransız karikatürü]

Timarhanede,
Doktor — Siz deli misiniz?..
Deli — Hayır, ben sağır ve dilsizim!..
[İtalyan karikatürü]

Yolcu — Demin cebimden bir sened
düşürmüşüm, gördünüz mü?..
Polis — Hayır, görmedim ama, yere
kâğıt atmak memnudur, bir lira ceza
veriniz bakalım!..
[İtalyan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

S

SILKO

EYİ EDER

Çünkü

Radyolin

Diş doktorunun bütün hastalarına söylediği gibi dişleri sadece parlatmakla kalmıyarak onları mikroplardan, muzır salyalardan ve hamızlardan temizleyip çelik gibi sağlamlık veren yegâne iksirdir.

Her sabah - Her öğle
Her akşam yemeklerden
sonra

RADYOLİN

NEOKÜRİN

Niçin ıztırap çekiyorsunuz.

Bir defa da :

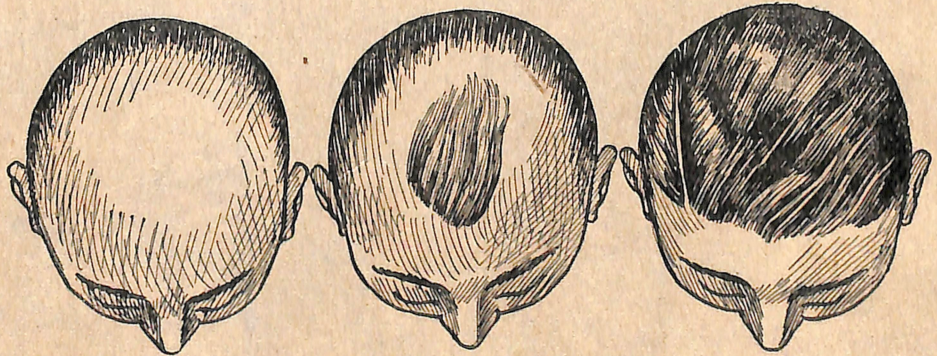
NEOKÜRİN'i

tecrübe ediniz.

NEOKÜRİN

Sizi müziç baş ağrılarından hemen kurtaracaktır. Tek kaşe 6 kuruş, 6 lık ambalâj 20 kuruş. Her eczanede bulunur.

Saç bakımı, güzelliğin en birinci şartıdır

PETROL NİZAM

Kepekleri ve saç dökülmesini tedavi eden tesiri mücerrep bir ilâttır.

"ERKEKLER NEZDİNDE

NASIL MUVAFFAK OLDUM?"

Güzelliğim Asrî Zama-
nın Bir Mucizesile % 50
Nisbetinde Artmıştır.

Cildim hemen yarı ölmüş bir halde idi. Bu-
ruşmuş, solmuş ve ihtiyarlamıştı. Maamafih ka-
rakterim henüz gençti. Dansı seviyordum, fakat
hiç kimse beni dansa davet etmiyordu. Bugünün
erkekleri, gençliği arıyorlar. Nihayet bir cild
mütehassısı ile istişare ettim. Dedi ki: Cildinizin
«Biocel» i - cildi terü taze tutan kıymetli cevhe-
ri - azalmıştır. Fen, son zamanlarda «Biocel» i genç
hayvanlarda gizlenmiş cild hüceyrelerinden istih-
sal çaresini bulmağa muvaffak olmuştur. Tıpkı
cildinizin «Biocel» i gibidir. Bu cevher, şimdi cil-
dinizi beslemek ve gençleştirmek için matlup nis-
bet dairesinde Tokalon kreminin terkiibinde mev-
cuttur. Vakit kaybetmeden bunu tecrübe ettim
ve resimlerde görüldüğü gibi memnuniyetbahş ne-
ticeler elde ettim. Sonra, bir mıknatisin çeliği cez-
bettği gibi cilde son derece yapışma hassasını ve-
ren hususî ve kıymetli maddeleri ihtiva eden ye-
ni ve gayet ince bir pudra kullandım. Hemen he-

men gayri mer'î olup sudan, yağmurdan ve tagayyüratı havaıyeden kat'iyyen müteessir olmadığı için banyonu-
zu alırken veya sıcak bir salonda dans ederek terleseniz bile yüzünüzde sabit kalır. Bu yeni pudranın şayanı
hayret ve orijinal renkleri vardır. Bu cazip keşif pek büyük ve malî fedakârlıklarla Tokalon müessesesi tara-
findan temin edilmiştir ve Tokalon pudrasına karıştırılmıştır. Her yerde Tokalon krem ve pudrasını arayınız.

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Güzel ve beyaz dişlerle süslü
Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfikân
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerle
başlıca parfümörilerde satılır.

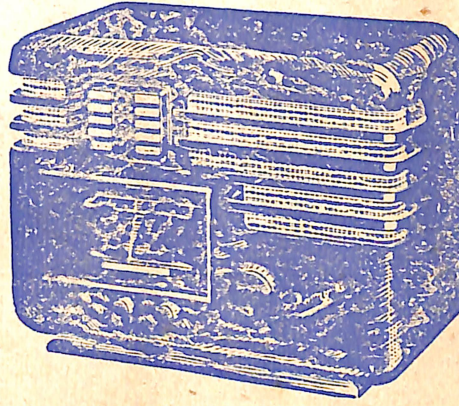
Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörilerde satılır.

RADYO Endüstrisinde BAŞI TUTAN iki Alman markası:

HORNYPHON ve BRAUN

- 1 — Seste sadakat
- 2 — 6 ses ayarı
- 3 — Kalın ve ince seste aynı berraklık
- 4 — Sarfiyatta tasarruf sistemi(%30)
- 5 — Munzam oparlör tertibatı
- 6 — Gramofon için tertibat
- 7 — Çift süratli ayar düğmesi
- 8 — Parazit kesen hususî toprak prizi
- 9 — Yeni sistem termik sigorta
- 10 — Işıklı ve isimli İstasyon ayarı
- 11 — Dört dilimli sihirli göz
- 12 — 13 metreden itibaren kısa dalga
- 13 — Kısa dalgada yüksek randımanlı antifeeding tertibatı
- 14 — Motörlü tiplerde 10 otomatik istasyon.

GARANTİLİ BİR RADYO ÇÜNKÜ :

- 1— Yedek aksamı tamamen mevcuttur.
- 2— Mükemmel tamir atölyesi müşterilerine amadedir.

Büyük bir sürpriz

1 Nisan 1939 a kadar satılan 1939 modeli HORNYPHON ve BRAUN radyoları sahiplerine büyük bir sürpriz olmak üzere gayet zengin bir eşya piyangosu tertip edilmiştir. 500 numaraya isabet vaki olacaktır.

Lira

1 ciye bir pırlanta kol saati	165
2 ciye 14 ayar altın cep saati	100
3 üncüye Perpetüüm P. S. oto-
matik gramofon	55
4 cüye Perpetüüm P. S. 3 oto-
matik gramofon	40
5 ciye Doksa marka altın 14
ayar kadın kol saati	50
- Bunlardan başka 495 numaraya muhtelif hediyeler

UMUMÎ VEKİLİ

İstanbul, Havuzlu han

Rikardo Levi müessesesi

İstanbul Umumî Acentası :

Türk Elektrik Tesisat ve Ticaret İşleri Müessesesi

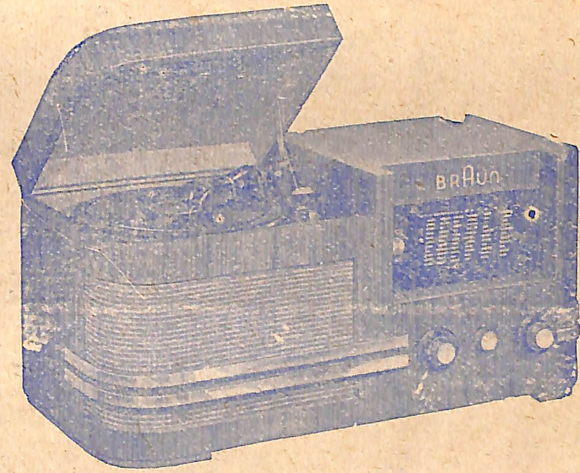
OSMAN ŞAKAR

Galata Mağazası :	{ Bankalar caddesi No. 47 Voyvoda
Han. Zemin kat.
Beyazıt Mağazası :	{ Üniversite caddesi No. 28
Elektrik idaresi karşısında
Kadıköy Mağazası:	Muvakkithane caddesi No. 33/2

Ankarada : S. ve N. Kardas

Vilâyetlerde satış yerleri :

İzmirde	:	Penneti ve Pariente
Eskişehirde	:	İbrahim Ener
Bursada	:	İsak Şoef
Trabzonda	:	Hakkı Atmaca
Samsunda	:	Alâeddin Saatçı
Kırklarelinde	:	Fehmi Akay
Lüleburgazda	:	Ali Şefik Şimşek
Edremitte	:	Fereli M. Öner
Erzurumda	:	Neş'et Solak
Konyada	:	Mumca Kardeşler
Ereğlide	:	Atamer Kardeşler
Zonguldakta	:	M. A. Gürol

HORNYPHON ve BRAUN

radyoları bu sene daha yüksek, daha mükemmel ve daha zarif modellerle piyasaya çıkmıştır.

Hornyphon Radyoları

1939 modellerinin fiyatları :		L.	Vade
Tipi	Prinz : 8	Lâmbaya muadil	4 L. 135 12 Ay
"	Lord : 12	" "	5/6 L. 185 12 Ay
"	Reks : 12	" "	5/6 L. 215 12 Ay
"	Olimpik : 16	Motörlü otomatik Lâmbaya muadil	8 L. 235 12 Ay

Braun Radyoları

6	Lâmbalı Model Süper	165	12 Ay
6	" Model Süperlüks	195	12 Ay
6	" Üstte Gramofonlu	250	12 Ay

PERPETÜÜM GRAMOFONLARI

Kendiliğinden 8 Plâk Değiştiren Elektrikli Gramofon Mobilyası

Muhtelif otomatik pikup modelleri

12 AY VERESİYE